

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה:	שם פרטי:
גנג	סוניה

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:	גרטלר	בלועזית	gertler	שם נעורים: סוניה גרטלר
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה:	סוניה	בלועזית	sonya	מין: נ תאריך לידה: 25.12.1937
מקום לידה (ישוב, מחוז):	דוה, רומניה	בלועזית	DEVA	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב:	מקסימיליאן	שם פרטי ושם נעורים של האם: סרנה ליינאר		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:			
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	דוה, רומניה.	בלועזית	ארץ המגורים:	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:		
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):				
דוה, רומניה.				
האם היית בגטאות? אילו ומתי? לא.				
האם היית במחנות? אילו ומתי? לא.				
מקום השחרור:	תאריך השחרור:			
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ: קלוד' לאחר מכן בוקרשט.		שנת עליה:	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	
		יוני 1959	קונסטנצה	

קורותיך לפני המלחמה

משפחתי המצומצמת מונה ארבע נפשות. אמי, אבי, אחותי- בלה אשר גדולה ממני ב-8 שנים ואני. בתקופה שלפני המלחמה גרנו ברומניה בעיר דווה. אימי הייתה פדיקוריסטית מניקוריסטית ואבי עבד כמלצר ראשי במסעדה מפוארת. אנשים סיפרו לי כשאבי ואימי התחתנו הייתה זו חתונה מפוארת ואף אנשים הגיעו בלימוזינות. אמי הייתה מאוד אהובה ומוצלחת בעבודתה כפדיקוריסטית מניקוריסטית ואף שרים רבים מהממשלה היו לקוחות שלה. משפחתי של אימי גם גרה בעיר דווה והמשפחה של אבי גרה בעיר לוז', אבי כל חייו חלם לחזור ולגור שם עם משפחתו.

קורותיך בזמן המלחמה

בתקופה אשר פרצה המלחמה הייתי בת 4 ואחותי הייתה בת 12. עם תחילתה של המלחמה אבי נלקח לעבודת כפייה והוא היה כ-3 וחצי שנים מחוץ לבית. ברומניה, היו קבוצות של אנשים המכונים 'לגיונרים' אשר היו באים לבתים של היהודים ולוקחים את כל חפצי הערך, בנוסף לכך היו מקללים, דוחפים ומכים את היהודים. במהלך התקופה היו באים גם הרוסים אשר כביכול רצו לעזור ולשחרר את היהודים אך לא כך עשו. היה מקרה שעד היום חרוט בזכרוני והיה מקרה טראומתי עבורי, יום אחד הגיעו הרוסים לביתנו וחשקו באחותי אשר הייתה מפותחת מאוד לגילה ורצו לאנוס אותה. למזלנו, היה לנו כלב שנשך את אחד הרוסים. הרוסי כתגובה הוציא אקדח וניסה להרוג את הכלב שלנו. במהלך המלחמה היו אזעקות רבות ומטוסים בשמים ואנחנו תמיד רצנו ליעד בכדי להסתתר שכן, לא היה לנו היכן להסתתר. במהלך תקופה זו אמא שלי פרנסה אותנו ולנו ספציפית לא עשו כלום כי אהבו מאוד את אמא שלי. המשפחה של אבי אשר גרה בלוז' נלקו לאושויץ שם הוריו ניספו ועוד 2 אחיו. בדיעבד המזל הגדול שלנו שלא עברנו לעיר לוז' שאבא שלי כל כך רצה אחרת סיפורינו היה שונה.

קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

כאשר הסתיימה המלחמה אבי חזר מעבודות הכפייה, לאחר המלחמה התגשם חלומי של אבי לאחר ששיכנע רבות את אימי ועברנו לגור בעיר לוז'. אבי מצא עבודה בבית קפה ואימי המשיכה לעבוד כפדיקוריסטית-מניקוריסטית ומהר מאוד מצאה לקוחות חדשים. גרנו בעיר לוז' כ-5 שנים. במהלך תקופה זו חליתי בהמון מחלות ברצף כגון: אבעבועות רוח, חצבת, חזרת בעקבות המצב שלי נלקחתי לבית החולים ואושפזתי שם כשנה. מכיוון שהייתי חולה הייתה לי מורה בבית שלימדה אותי קצת חשבון וקריאה ולאחר שהבראתי ישר נכנסתי לכיתה ג' בלוז' שהינו עד שהייתי באמצע כיתה ה'. אחותי בשנת 1948 עלתה לארץ עם עליית הנוער ואנחנו ביוני 1959 עלינו ארצה תחילה נסענו לבוקרשט ומשם עלינו ארצה עם האוניה קונסטנצה.

חיך בארץ

עלינו ארצה כאשר הייתי בת 11 וחצי. היות ואחותי הגיעה כבר לארץ בשנת 1948 הגענו ישר אל ביתה בתל חנן (נשר של היום). אחותי התגוררה בדירה ערבית קטנה בגבעת נשר דירה של חדר ופינת אוכל ושם גם אנחנו גרנו כאשר הגענו ארצה. אחותי שהייתה ידועה כבשלנית עבדה במסעדת פועלים ולמזלנו היה לנו אוכל למרות תקופת הצנע שהייתה בארץ. אמא מצאה עבודה כפדיקוריסטית- מניקוריסטית ואני התחלתי ללמוד בכיתה ו' בבי"ס בנשר עד כיתה ח'. בכיתה ח' עברתי ללמוד בגימנסיה ובו זמנית גם לימדתי כשיעורים פרטיים ילדים קטנים ממני עברית וחשבון. למדתי הנהלת חשבונות דרגה א' ובגיל 18 נישאתי לבעלי אשר גם הוא היה גר בנשר. את בעלי הכרתי בתקופה בו הייתי הולכת לרקוד ריקודי עם ואת ולאחותי עשיתי שיעורים פרטיים. נולדו לנו שני בנים רון ודן. כיום בעלי נפטר ואני מתגוררת לבד בגני תקווה ויש לי 3 נכדים : יובל, אביה ויוני.

ראיון: בן דיין נוי , אוגוסט 2014.